

3. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze lub drugie:

Czy dyrektywę 92/13 a w szczególności jej art. 1 ust. 1 akapit czwarty należy interpretować w ten sposób, że właściwość krajowego organu odpowiedzialnego za procedury odwoławcze, przedmiotem których są decyzje podmiotów zamawiających, musi obejmować wszystkie podmioty zamawiające, które znajdują się w państwie członkowskim tego organu, czy raczej właściwość tę określa się w oparciu o okoliczność, czy władze centralne, regionalne lub lokalne bądź podmioty prawa publicznego, które należy przypisać do państwa członkowskiego organu odpowiedzialnego za procedury odwoławcze, wywierają dominujący wpływ na podmiot zamawiający [w rozumieniu art. 3 pkt 4 lit. c), ewentualnie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2014/25]?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 243).
- (²) Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. 1992, L 76, s. 14).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 22 lipca 2022 r. – europejski nakaz aresztowania wydany wobec CJ/Openbaar
Ministerie**

(Sprawa C-492/22)

(2022/C 368/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Europejski nakaz aresztowania wydany wobec: CJ

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 i 24 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW (¹) w związku z art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie temu, aby osoba, której dotyczy wniosek, na której przekazanie ter fine w celu wykonania kary pozbawienia wolności została udzielona prawomocna zgoda, jednak której przekazanie zostało odroczone „aby mogła ona być sądzona w wykonującym nakaz państwie członkowskim (...) z powodu czynu innego niż wymieniony w europejskim nakazie aresztowania”, przebywała w trakcie trwania tego postępowania karnego w areszcie w celu wykonania tego europejskiego nakazu aresztowania?
- 2) a. Czy decyzja o skorzystaniu z przewidzianego w art. 24 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW uprawnienia do odroczenia przekazania jest decyzją w sprawie wykonania europejskiego nakazu aresztowania, którą zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w związku z motywem 8 tej decyzji ramowej powinien wydać wykonujący nakaz organ sądowy?
b. Jeśli tak, to czy okoliczność, że decyzja ta została wydana bez udziału wykonującego nakaz organu sądowego w rozumieniu art. 6 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW pociąga za sobą taki skutek, że osoba, której dotyczy wniosek, powinna zostać zwolniona z aresztu, w którym przebywa w celu wykonania wydanego przeciwko niej europejskiego nakazu aresztowania?
- 3) a. Czy art. 24 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w związku z art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie temu, aby przekazanie osoby, której dotyczy wniosek, zostało odroczone w celu przeprowadzenia postępowania karnego w wykonującym nakaz państwie członkowskim tylko z tego względu, że osoba, której dotyczy wniosek, nie chce zrezygnować z prawa do udziału w tym postępowaniu karnym?
b. Jeśli tak, to jakie czynniki powinien brać pod uwagę wykonujący nakaz organ sądowy przy podejmowaniu decyzji o odroczeniu faktycznego przekazania?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, Dz.U. 2002 r., L 190, s. 1.